

Sam svoj inovator

Matic Vizjak je inovativni mladi kmet. Iz dveh hektarjev velike kmetije je ustvaril malo »podjetje«, kjer se vse vrta okoli čilijev. Je inovator, zato mu ta majhna kmetija, ki pomeni v evropskih merilih prej vrtničkarstvo kot kmetovanje, omogoča preživetje. A razlog je preprost, Matic si je na neki točki upal pogledati čez planke, tujina ga je izoblikovala v človeka s trdo kožo, manjkalo mu ni niti poguma, potem je moral drzne ideje le še uresničiti. Na tej točki se kot večina ljudi ni ustavil, ampak je stopil na negotovo pot, polno izzivov in ne problemov, polno lekcij in ne ovir, kot pravi danes.

Tudi Jure je inovator. Pred leti je s prijatelji razmišljal, zakaj morajo natakarji ročno čistiti avtomate za kavo in kako bi jim lahko olajšal delo. A prijatelji niso le razmišljali o ubogih natakarjih, pač pa so začeli izumljati čistilnik za kavne avtomate. Tiho, daleč od oči javnosti, v opuščenih skladiščih nekdanj uspešne tovarne so ta trenutek še vedno fantje za vse: delavci, prodajalci, razvojniki, kreativci in direktorji. Posel pa jim raste in kmalu bodo potrebovali dodatne roke.

Anja ima neizmeren talent za ročne spretnosti. Vse, kar prime, se spremeni v zlato. Pred leti je začela ustvarjati razne figurice, a se je vseskozi soočala z očitki okolice, da z njimi izgublja čas in denar. Toda

Anja ni izgubila volje in je vztrajala, verjela vase in v svoje figurice. Tako kot kmet danes ni le delavec na nji-vi, tudi obrtnik ne more biti le mojster v delavnici, pač pa se je primoran na neki točki preleviti v poslovneža. Anja je začela namesto tržnic izkoriščati prednosti svetovnega spleta in brezplačna družbena omrežja in potem se ji je odprl svetovni trg. Danes njene figurice razveseljujejo večinoma Američane.

Morda bi kdo rekel, da so Matic, Jure in Anja pač drugačni, morda malce posebni in so jim bile zvezde naklonjene. A ni res, drži pa, da so na neki točki stopili iz cone udobja ter si upali verjeti vase, v svoje sposobnosti in ideje. In ko ni nihče več verjel, so oni še vedno verjeli. Danes jih ima njihova okolica za frajerje, tista okolica, ki je pred njih vseskozi postavljala težke izzive in lekcije.

Res je, kolesa, elektrike ali računalnika ni več mogoče izumiti, tudi ni so vsi geniji, ki bi razumeli kvantno fiziko. Toda zakaj ne bi vsak od nas občasno stopil iz svoje cone udobja in poskusil bolj verjeti vase? Se morda končno naučil zaplesati fokstrot, napisati sonet, preteči pet kilometrov, splesti otroku pulover, odpotovati na drug konec sveta? Saj ni treba podirati mej nemogočega, kajti vsak je lahko sam svoj inovator, če si le upa. ■

katja.petrovec@dnevnik.si